

BAKA ISTVÁN

Transzcendens etűd

*Gyertyaláng-kapun át a fény
serege várába vonul
remeg a láng a faltörökös-
sötétség döngeti vadul*

*nézem csak nézem jaj mi lesz ha
az a kapu az is beroskad
az éj és nappal összecsap s az
Örök Fényességből kiszöknek
s birokra kelnek velünk a holtak*

*gyertyaláng-kapun át a fény
serege várába vonul
két ujjammal összeszorítom és a
világ az Örök Éjszakába hull*

ACZÉL GÉZA

A mánia terjeszkedése 6.

*még ezt megírom aztán legyen vége szavakba vésett dalnak és halálnak
szép volt míg fellazult bennünk a lábjegyzetelt lelki élet
ám menekülést az ősi sorból melyikünk találhat
ha nincs géniusz hát ásitson a puszta
ha ránk mászott a kor hát törjön a varázs
unaloműzöt ne játsszon porbairt jelekként lefokozva
ezer egyikünk se sok laikus barát
tudom én hogy szűkülő szemekkel kell a kevés is
s valahogy őrizni illenék a szót az értelem csíráját
mely rajongva kúszik nyelvre vetve a szápadlás alatt
de egyszer állítson meg minket a versek tengelyében
egy sohasem létezett fölényes akarat
hol nincs már patakcsobogású monoton locsogás
csak a csönd és az elmaradt dalok lemeszelt hiánya
melyből fölépül talán
(de írnatok már fiúk: déva vára)
az új szó melyhez néma szánk kinyílt*

